

แนวทางการเปิดเผยข้อมูล
การรักษาความลับของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ
ของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฟก

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฟก
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองแฟก

บทนำ

การเปิดเผยข้อมูลหรือการรักษาความลับของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ เป็นพันธะหน้าที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ทุกระดับ ในการไม่เปิดเผยข้อมูลผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บที่เป็นความลับหรือข้อมูลที่จะนำไปสู่อันตรายถึงชีวิต หรือข้อมูลนำไปสู่ความอับอาย หรือข้อมูลนำไปสู่ความเสื่อมเสียชื่อเสียง เช่น ข้อมูลการป่วยด้วยโรคที่สังคมรังเกียจ ข้อมูลเวชระเบียน การรักษาความลับเป็นการปฏิบัติหนึ่งภายใต้จริยธรรมและความซื่อสัตย์ ผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บมีความคาดหวังว่าเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ทุกระดับ จะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของตนให้ผู้อื่นรับทราบ การรักษาความลับหรือข้อมูลของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ จึงเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ความไว้วางใจ และแสดงถึงการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หากผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บมีความมั่นใจและไว้วางใจทีมปฏิบัติการทางการแพทย์ฉุกเฉินก็มีโอกาสที่จะบอกข้อมูลที่เป็นความลับของตนให้กับผู้ปฏิบัติการทางการแพทย์ฉุกเฉินได้รับทราบ จะทำให้ได้ข้อมูลสำคัญไปใช้ประกอบการวางแผนการรักษาก่อนการนำส่ง รวมถึงการนำส่งสถานพยาบาลที่มีประสิทธิภาพสามารถรองรับการรักษาผู้ป่วย /ผู้บาดเจ็บ

หน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฝก
งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองแฝก

การเปิดเผยข้อมูล การปกปิดความลับ ของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ

นโยบาย

เพื่อเป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน และเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ในการทางการเปิดเผยข้อมูล การปกปิดความลับของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ ของบุคลากรสังกัดหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฝก

วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานป้องกันการเปิดเผยข้อมูล การปกปิดความลับของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน ในสังกัดหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฝก

ขอบเขต

ผู้ปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉิน ในสังกัดหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฝก สามารถปฏิบัติตามแนวทางได้ถูกต้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลกฎหมายอาญา หมวดที่ 2 ความผิดฐานเปิดเผยความลับ มาตรา 323 ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่น โดยเหตุ ที่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ โดยเหตุที่ประกอบอาชีพแพทย์ เภสัชกร คนจำหน่ายยา นางผดุงครรภ์ ผู้พยาบาล นักบวช หมอความ ทนายความ หรือผู้สอบบัญชี หรือโดยเหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกอบอาชีพนั้น แล้วเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องระวางโทษ.....

ผู้รับการศึกษาอบรมในอาชีพดังกล่าวในวรรคแรก เปิดเผยความลับของผู้อื่น อันตนได้ล่วงรู้หรือได้มาในการศึกษาอบรมนั้นในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2549 ข้อ 27 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องไม่เปิดเผยความลับของผู้ป่วย หรือผู้ป่วยที่เสียชีวิตแล้วซึ่งตนทราบมา เนื่องจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ได้รับความยินยอมโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือตามหน้าที่

พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 7 ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการหรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 มาตรา 15 ผู้ป่วยย่อมมีสิทธิดังต่อไปนี้ (2) ได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบำบัดรักษาไว้เป็นความลับ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เปิดเผยได้

และมาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยในประการที่น่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วย เว้นแต่

- (1) ในกรณีที่น่าจะเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยหรือผู้อื่น
- (2) เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน
- (3) มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ส่วนที่ 3 การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26

บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา 39

มาตรา 24 ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ (5) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญน้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา 39 ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกรายการ อย่างน้อยดังต่อไปนี้ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและสำนักงานสามารถตรวจสอบได้ โดยจะบันทึกเป็นหนังสือหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

- (1) ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวม
- (2) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละประเภท
- (3) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล
- (4) ระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล
- (5) สิทธิและวิธีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขเกี่ยวกับบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลและเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลนั้น
- (6) การใช้หรือเปิดเผยตามมาตรา 27 วรรคสาม

นิยามศัพท์/ความหมาย

ข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพ หมายความว่า ข้อมูลสุขภาพผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ หรือข้อมูลทั้งหลายที่เกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางจิต และทางสังคมของผู้ที่ระบุตัวบุคคลได้ ข้อมูลเวชระเบียน ประวัติสุขภาพ ข้อมูลวินิจฉัยและตรวจรักษา ภาพถ่าย วีดิโอ เทปบันทึกเสียง หรือภาพอื่น ๆ ของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บ หรือข้อมูลอื่นใดที่สามารถระบุตัวตนได้โดยตรงหรือโดยอ้อม

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อ หมายเลข รหัส หรือสิ่งบ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกเสียง รูปภาพ หมายรวมถึงข้อมูลเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีกฎหมายกำหนดควบคุมกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพ เช่น แพทย์ พยาบาล เภสัชกร ผู้ประกอบโรคศิลปะ

บุคลากรทางการแพทย์ หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข และผู้ปฏิบัติงานที่ให้บริการสาธารณสุขหรือบริการสุขภาพที่มีกฎหมายรับรอง

ผู้ปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินตามที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด และต้องได้รับใบประกาศนียบัตรตามข้อบังคับของคณะกรรมการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละระดับ ได้แก่

- (1) นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (นฉพ)
- (2) เจ้าพนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (จฉพ)
- (3) พนักงานฉุกเฉินการแพทย์ (พฉพ)
- (4) อาสาสมัครฉุกเฉินการแพทย์ (อฉพ)

แนวทางการปฏิบัติการรักษาความลับ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพ

การรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพ

1. การรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บหรือผู้รับบริการจากหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฝก เป็นหลักจริยธรรมทางการแพทย์ที่สำคัญ ซึ่งบัญญัติไว้ว่าเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข

2. ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเวชระเบียนผู้ป่วยจะต้องมีการรักษาความลับของข้อมูลอย่างเหมาะสม โดยหลักการแล้ว บุคลากรทางการแพทย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องไม่เปิดเผยให้กับญาติผู้ป่วย คนใกล้ชิดหรือบุคคลอื่นล่วงรู้ เว้นแต่ผู้ป่วยหรือผู้รับบริการจะให้ความยินยอม

3. ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพสาธารณสุข หรือบุคลากรทางการแพทย์ หรือผู้ปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉินควรหลีกเลี่ยงส่งข้อมูลส่วนบุคคล เวชระเบียนผู้ป่วย รูปภาพหรือคลิปวิดีโอของผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บผ่านแอปพลิเคชันหรือวิธีการอื่นใดที่ไม่มีระบบรักษาความปลอดภัย หรือมีความเสี่ยงต่อการนำไปเผยแพร่ เช่น โปรแกรมไลน์ (LINE), เฟซบุ๊ก (FACEBOOK) เป็นต้น

4. ผู้ที่มีสิทธิใช้หรือล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลเวชระเบียน ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข หรือบุคลากรทางการแพทย์ หรือผู้ปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บรายนั้น ๆ เท่านั้น

5. ข้อมูลสุขภาพที่ไม่ถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลเวชระเบียน ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 คือ ข้อมูลสุขภาพที่ไม่สามารถระบุถึงเฉพาะตัวตนของบุคคลนั้นได้ เช่น ข้อมูลสุขภาพที่มีการลบสิ่งที่จะระบุตัวตนของบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลสุขภาพ ลบข้อมูลบางอย่างของผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บหรือผู้มารับบริการ ได้แก่ การลบชื่อ นามสกุล เลข HN หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน รูปใบหน้า รูปรอยสัก รูปป้ายทะเบียน หรือเป็นข้อมูลอื่นใดที่อาจจะระบุตัวตนได้ ฯลฯ

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพที่อาจทำให้บุคคลนั้นเสียหาย

1. การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพของผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บหรือผู้มารับบริการซึ่งอาจทำให้บุคคลนั้นได้รับความเสียหาย ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 7 เป็นกรณีการเปิดเผยข้อมูลสุขภาพให้กับบุคคลอื่นที่ไม่มีสิทธิหรือไม่มีอำนาจตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามความผิดตามมาตรา 7 ดังกล่าว เป็นความผิดอันยอมความกันได้ กล่าวคือ ผู้เสียหายอาจเจรจากับผู้กระทำความผิดขอให้ไม่ร้องทุกข์หรือดำเนินคดีในเรื่องนี้ก็ได้

2. หากผู้ป่วยหรือผู้เสียหายเห็นว่าถูกละเมิดสิทธิอย่างร้ายแรง ผู้ป่วยหรือเจ้าของข้อมูลจะต้องแจ้งความร้องทุกข์ภายใน 3 เดือน นับแต่วันที่ทราบเรื่องการกระทำความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด มิฉะนั้น สิทธิในการนำมาฟ้องคดีใดๆ ย่อมระงับลง

3. การเปิดเผยหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคล ที่ไม่น่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดย่อมไม่ถือว่าเป็นความผิดตาม มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 แต่อย่างใด โดยเฉพาะการส่งต่อหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อใช้ในการดูแลรักษาผู้ป่วยระหว่างนำเสนอส่งผู้ป่วยหรือการส่งต่อรักษาผู้ป่วยระหว่างโรงพยาบาล (REFER)

อย่างไรก็ดีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการทุกคนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือองค์กรที่ได้รับข้อมูลผู้ป่วย จึงมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยไว้เป็นความลับ หากมีการเปิดเผยข้อมูลให้กับบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทราบ ก็อาจมีความผิดตามกฎหมายเช่นเดียวกัน

ข้อยกเว้นในการการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพ

การเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพในบางกรณี ไม่ถือว่าเป็นความผิดตาม มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดข้อยกเว้นในการเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลไว้ 2 กรณี คือ

1. กรณีเป็นไปตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล

- 1.1. กรณีนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เป็นกรณีที่ให้ความยินยอมโดยมอบอำนาจให้บุคคลอื่นสามารถรับทราบหรือเข้าถึงข้อมูลในเวชระเบียนผู้ป่วยได้
- 1.2. กรณีนั้นเป็นความต้องการและได้รับการยินยอมโดยสมัครใจ ปราศจากการขู่เชิญ หลอกลวง รวมทั้งต้องเป็นความยินยอมที่เกิดขึ้นจากการที่เจ้าของข้อมูลได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลผู้ป่วยไปใช้ด้วย
- 1.3. กรณีที่ผู้ปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลผู้ป่วยจากสมาชิกครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดหรือผู้ดูแลผู้ป่วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดูแลรักษาผู้ป่วย รวมถึงการนำเสนอส่งผู้ป่วย ทั้งนี้สมาชิกครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดหรือผู้ดูแลผู้ป่วยควรปรึกษาหารือ กับเจ้าของข้อมูลว่าประสงค์จะให้ข้อมูลนั้นหรือไม่ด้วย

2. กรณีมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ให้เปิดเผย

- 2.1. ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 24 กรณีที่ข้อมูลสุขภาพของบุคคลอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 24(4)

เฉพาะการนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาผู้ป่วยรายนั้น หรือเพื่อการพัฒนา ปรับปรุง คุณภาพการรักษาพยาบาล ของโรงพยาบาลแห่งนั้นเอง

2.2. ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 มาตรา 10 ข้อมูลการเฝ้าระวังโรค การสอบสวนโรค การป้องกันโรค หรือการแจ้งหรือการรายงาน ตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นเป็นเฉพาะกรณีเพื่อประโยชน์ในการรักษา การป้องกันโรค การควบคุมโรคติดต่ออันตราย หรือการเกิดโรคระบาดซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจเปิดเผย ข้อมูลบางส่วนได้

2.3. ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 มาตรา 31 กรณีที่มีโรคติดต่อ อันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้นให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา 31 มีหน้าที่แจ้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคควบคุมติดต่อ ซึ่งเป็น เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

สิทธิของผู้รับบริการสาธารณสุขหรือผู้ป่วยในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพ

1. เมื่อได้รับคำร้องขอจากเจ้าของข้อมูลหรือผู้ป่วยที่ต้องการข้อมูลสุขภาพหรือการ ให้บริการของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เทศบาลตำบลหนองแฝก ควรให้ดำเนินการภายในระยะเวลา รวดเร็ว ตามสมควร และสามารถเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราน้อยที่สุดที่ไม่กระทบหรือเป็นภาระจนเกินควรแก่ ประชาชน

2. ผู้ป่วยสามารถมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้เข้าถึงข้อมูลของผู้ป่วยได้ในกรณีที่ผู้ป่วย ไม่สามารถให้ความยินยอมได้ในขณะนั้น เช่น ผู้ป่วยหมดสติ ผู้ป่วยทุพพลภาพ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วย วิกฤติ เป็นต้น

3. ไม่ให้ผู้ปฏิบัติการแพทย์ทุกคน ของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ฉุกเฉิน เปิดเผยข้อมูล ให้ผู้ป่วยทราบ หากการเปิดเผยดังกล่าวจะทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อตัวผู้ป่วยหรือบุคคลอื่น เช่น ผู้ป่วย จิตเวช ผู้ป่วยที่มีสภาพจิตใจหรืออารมณ์ไม่พร้อมที่จะทราบข้อมูลสุขภาพของตนเอง จึงควรพิจารณาถึงผลดี ผลเสียของการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้ป่วยไว้ด้วย

บุคลากรทางการแพทย์และผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินทุกคน มีหน้าที่ในการรักษาความลับในข้อมูล ส่วนบุคคลด้านสุขภาพที่อยู่ในความครอบครองของตน โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลควรดำเนินการรักษา ความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลด้านสุขภาพอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บ การส่งหรือการรับ ข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ควรหลีกเลี่ยงการส่งข้อมูลสุขภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ที่ไม่ปลอดภัย หรือไม่ก็ควรพิจารณามอบหมายหรือกำหนดบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดวิธีการขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการตรวจสอบการปฏิบัติ ตามหลักการรักษาความลับของข้อมูล การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล และศึกษาข้อมูลระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง